

[Tove Jørgensen]

man ikke forvente et fyldestgørende svar, og det fik vi faktisk heller ikke.

Vi fik heller ikke noget svar på, hvad justitsministeren kunne have svaret på, nemlig om der forelå nogle konkrete planer for en mere effektiv bekæmpelse af bagmandskriminaliteten. Det vil jeg da gerne spørge ministeren om. Gør der det?

Når forespørgslen er formuleret forkert og rettet til den forkerte minister, så er det, fordi den begrænser sig til at omfatte handel med hård narkotika i Christiania, og om det kan forsvares at opretholde områder med beboelse i Christiania, hvor der foregår grov kriminalitet. Betyder det, at vi skal nedlægge Christiania med bulldozere, uden at der er skabt et socialt alternativ, eller betyder det, som hr. Voigt var inde på, at vi skal ændre vores tidligere dagsorden om brandsikring, som i form af et aktstykke ligger i finansudvalget i dag? Hvad ville vi egentlig opnå ved det?

Skal vi også nedlægge Nørrebro og Vesterbro og Amager for beboelse? Så får vi da lidt gang i saneringen! For også på Nørrebro, Vesterbro og Amager foregår der en optrappet handel med hård narkotika, og der foregår grov kriminalitet. Det gør der også i Århus og i andre store provinsbyer.

Det er rigtigt, at det også sker i Christiania, men det løser da ikke et generelt problem, hvis man begrænser sig til Christiania. Det vil bare flytte problemet et andet sted hen, og samtidig vil det skabe en række nye problemer for den gruppe mennesker i Christiania, der ikke er junkies eller kriminelle. Man kunne endda frygte, at det ville forøge antallet af hårde brugere, hvis vi greb så drastisk ind.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der er alvorlige problemer i Christiania, men de begrænser sig ikke til dette område. For hvad er situationen? Den er, at der i dag i hele landet er en tilgang af helt unge stofmisbrugere. Det er en særdeles alvorlig situation, som vi må se i øjnene. Den burde i stedet for føre til, at folketingets socialudvalg øjeblikkelig gik ind i drøftelser med regeringens kontaktudvalg om, hvordan vi griber problemerne an. Vi ved fra den rapport, som kontaktudvalget udsendte i 1977, at der i hele København i 1975 var ca. 3.000 kendte narkomisbrugere af hårde stoffer, og at dette kun omfattede 45 pct. af brugere, således at

det reelle tal var betydelig større, omkring 5.000. I den øvrige del af landet er misbrugerne antal ca. 5.000. Men selv hvis vi tager det laveste tal fra København, altså ca. 3.000, så udgør narkomisbrugerne på Christiania en lille brøkdelen af dem.

Om så alle christianitter var junkies – og det er de som bekendt ikke – så ville de kun udgøre 1/3 af misbrugerne i København.

Sagen er, at for ca. et år siden var der ca. 30 junkies i Christiania, det tal er nu vokset til ca. 100, og deraf er 20 pct. mindreårige. Det er i sig selv et ganske alvorligt problem. Selv om jeg ikke deler forespørgernes opfattelse på så forfærdelig mange punkter, så deler jeg bekymringen for denne udvikling. Det er klart, at en sådan udvikling mærkes i en befolkningsgruppe på ca. 1.000 mennesker, og christianitterne erkender, at de ikke selv har overskud til at løse problemet. Det har DKP aldrig forventet. Vi har gang på gang fremhævet det omgivende samfunds forpligtelser over for de sociale problemer i Christiania. Her har samfundet forsømt noget. Der findes ikke noget rådgivende og opbyggende arbejde af betydning på Christiania. Nogle christianitter havde måske forestillet sig, at Christianias eksistens ville have en forebyggende funktion. Det har DKP forholdt sig skeptisk over for, og udviklingen har beklageligvis vist, at det heller ikke var tilfældet.

Netop fordi disse problemer ikke kan løses isoleret på Christiania, må deres løsning ikke afgrænses til problemerne her, for de findes i langt større udstrækning udenfor. Deres årsag skal ikke findes i forhold i Christiania, den skal søges i samfundsmæssige forhold, som kommer til udtryk i Christiania, men i langt større omfang udenfor. Det er lykkeligvis at angribe kriminaliteten, uden at kriminaliteten ses som en følgeeffekt af narkotikamisbruget.

Situationen netop nu er som sagt, at der over hele landet er en tilgang af helt unge stofmisbrugere, og enlige mødre har voksende problemer med narkomisbrug. Det drejer sig om tidligere hashbrugere, der i en periode på under et år er gået over til hårde stoffer. Døgnkontakten i København har fået 7-8 ganske unge mennesker, der i det sidste halve år er gået over til heroin, og det er tendenser, der ifølge behandlerne ses både på Nørrebro, på Vesterbro og på Amager. De